

71)

IV. Jeesuksen uusi siveysoppi.

— Seitsemännessä toista ^{säikeessä} värsyössä olette kirjoittaneet sanan "lakia" isolla alkukirjaimella ja asettaneet sulkuumerkkien väliin siihen liittyvät sanat "tai profetioita". Eikö tämä ole mielihavaintaista?

— Kuinka haluatte. Olen sillä välin tahtonut selventää sanojen tarkoitusta. Mitä muuten isoisiin alkukirjaimiin tuke, tiedänette, että ^{paimituissa} kreikkalaisissa ^{alku-} ~~tekstissä~~ evankeliumitekstissä niitä saunon vähän käytetään: ainiharvoim lauseen alussa, nimissä vain ja korostetuissa sanoissa keskellä lausetta; ^{paimituissa} käännokeissa meidän siis on pakko poiketa ^{paimituissa} kreikkalaisista tekstistä ja noudattaa latinalaista, joka käyttää isoi kirjaimia samalla tavalla kuin ^{nykyaikaiset} ~~europala~~ kielet. Totta on, että ^{paimituissa} jalkuteksteissä "lakia" (ton nomon ja legem) on kirjoitettu pienellä kirjaimella, mutta ~~tämä~~ ~~että~~ ~~paimituissa~~ ~~kirjoittaja~~ syy, sillä jos missään olisi tässä sanassa saanut olla iso alkukirjain.

— Ouko se niin tarkka?

— Ou. Sitä riippuu koko seuraavan tekstin oikea ymmärtäminen. Mitä Jeesus ^{neit} tarkoittaa tässä kohden sanalla "lakia"?

— Eikö se selviä itsestään? "Lakia tai profetioita", nuo sanat osoittavat, että hän puhuu Mooselosen laista.

toiselle puolelle

tehtäviä keskiajalta

; käsikirjoituskriittias on kahdenlaisia: uudemmat
ovat kirjoitetut läpeensä pienillä kirjaimilla,
vanhemmat ja vanhimmat sitä vastoin lä-
peensä isoilla kirjaimilla; isojen ja pien-
mien kirjainten käyttö on tieten josta
tapauksessa mielivaltaista eikä perus-
tu alkuperäiseen pyhitettyyn kirjoi-
tustapaan;

— Mutta jos Jeesus puhuisi Mooseksen laista, kuinka hän silloin säittäisi, että laivat ja meri katoavat, ennenkuin pienintäkään piirto laista! Tiesihän Jeesus, että n.s. Mooseksen laki järjести juutalaisten, jokapäiväisen elämän pieniä yksityis kohtia myöten, ja nousihan hän itse usein vastustamaan lakia, esim. pesymän ja juhdis lusten suhteen, sabbatin pyhittämistä y. m. Ja tot. takai hän tiesi, että toisilla kansoilla oli toiset lakikiinjansa, jotka ^{sisälsivät} toisenlaisia käskyjä ja sääntöjä! Tällä tavalla teemme Jeesuksesta oppimattoman ja tietämättömän uskonkirkkoilijan.

— Tuota en ole tosiaanakaan tullut ajatelleeksi. Sitä on paha ristiriita. ~~Mutta~~ jos Jeesus sanalla "laki" tarkoitti vain n.s. dekalogia eli "jumalan kymmenen käskyä"?

— Mutta niiden joukossa juuri on karky sabbatin pyhittämisestä! Ja mikä Jeesus silloin olisi lisännyt sanat "tai profeettoja"?

— Nyt jos nousi tie pyöstyyn. Olempa utelias kuulemaan teidän selityksenne.

— Kreikkalainen sana nomos merkitsee kyflä ihmisten tekemiä lakisäädös, mutta Jeesus, joka puhui aramean kielellä, on varmasti käyttänyt sanaa, joka vastaa hebrealaista toraa. Toraksi juutalaiset kyflä ~~sanovat~~ ^{nimittivät} koko lakikokoelmaansa, alussa pentateukkia eli Mooseksen viittä kirjaa, myöhemmin sekä Mooseksen kirjoja että profeettoja yhdessä, — mutta tora la käsitettiin, ei ihmisten keksimänä, vaan Jumalan säätämää lakia. Tora oli pyhä nimitys, tarkoittaen sitä ennen kaikkea siveellistä — lakia, joka oli aikojen alusta saakka olemassa itse luonnossa eli etämässä ja josta ihmiset ensin orakkeleihin avulla, sitten profeettojen kautta saivat tietoa. Jeesus on päivänselvästi puhu-

mut taida jumalallisesta laista ja sentähden liseninyt
 sanat "eli profectat", osoittaen sille, että profectat,
 m. n. siis Mooses, ovat olleet tämän jumalallisen
 lain ilmoittajia ja tulkitsijoita. Laki, joka itsessään on
 Jumalassa, on profectain välityksellä tullut tun-
 netuksi ihmisille ja profectat ovat luten ihmisi-
 lösesti katsoen lain luoneet. Näin voidaan siis sanoa:
 "laki eli profectat", s. o. "jumalallinen elämänlaki, tai
 sin sanoen profectat, joita sen ovat meille ilmoit-
 taneet." Ainoastaan tältä kannalta ymmärräm-
 one Jeerusalem sanat. Jumalallisesta elämänlaiosta ei
 tosiaankaan pieninkään "piirte" häviä, niinkaan kuin tai-
 vas ja ma ovat olemassa, koska se laki juuri niitä
 elähyttä ja ylläpitää. Ja yhtä sarmen on, että kaik-
 ki elämän muodot, ^{s. o.} ja kaikki profectain ilmoitta-
 mat jumalallisen elämälain eri muodot, eri uskon-
 noissa esim., käydään läpi, enneakuin jumalallinen
 laki on tyhjentynyt tai ilmau että siitä ~~pieninkään~~
 piirre häviää. ~~Olenko osannut esittää~~ ^{Alfa sentähden Jeerusalem} ei tul-
 lut jumalallista lakia tyhjäksi tekemään, vaan päin-
 vastoin sitä tähtäämään, s. o. antamaan siitä uuden
 oman ilmoituksen. Olenko osannut esittää kantam?

-Koko asia saa tällä tavalla kauniollisen
 valaistuksensa. Olen saanen taipuvainen uskomaan,
 että olette keksinyt oikean selityksen.

- Ei sinä tarvitse "keksintöä". On vain luet-
 tava ajattelusella.

- Seuraavassa säkeessä olette taas muutta-
 nut sanan "näistä" sanaksi "seuraavista". Eikö se ole
 hämmän "vapaa" suomennos?

- Eihän lainkaan, sillä kaikissa kielissä sana
 "tämä" tarkoittaa ~~edessä~~ edessä olevaa, ei takana ole-

va eli mennyttä. Suomeannan "seuraavista" seloypden
 vuoksi. Mahdotonta Jeesuksen oli tarkoittaa kaikkien
 profecttojen ilmoittamia käskyjä ja ohjeita, koska hän
 ei niistä puhunutkaan kuin toisessa kädessä. Hän
 puhui jumalallisesta laista, jota profectat eri
 aikoina, eri kansoissa eri tavalla ilmoittivat. Ja
 koska hän itse nyt oli ainakin profecta - sanoi
 hän hän seuraajiaan profectain veroisiksi, -
 oli luonnollista, että hänkin ilmoitti omalla
 tavallaan jumalallisen elämäntain. Tästä omiaan
 ilmoitteluseensa hän nyt tässä puheensa, ikään-
 kuuä sanoen: "minä nyt annan teille muutamia
 käskyjä, jotka kuuluvat nulle, jotka elävät tai-
 vasten valtakunnassa, ja jos ~~niitä~~ kaikkiä nou-
 datatte, on hyvä; mutta jos ~~niitä~~ ^{niitä} yh-
 denkin noudattamista että joida tärkeinä, vä-
 heeä kohta teidän kansalaisi^ä kentenne tävasten
 valtakunnassa." Jeesus ei uhkaa mitään ran-
 gautuksella tai hiruhoella niitä, jotka eivät
 hänen käskyjään noudata; hän vain toteaa, että
 se on heille itselleen vahingoksi henki: ihmisiinä.
 Eikä hän puhu ainoastaan noudattamisesta. Hän
 puhuu nimenomaan myös "opettamisesta". Tämä
 osoittaa puolestaan, kuinka tärkeitä hän tiesi uu-
 sien käskyjensä olevan. Ne tulisivat arvaamaan
 hänen seuraajilleen uuden elämäntien ja kokonai-
 sen uuden maailmankatsomuksen. Ne eivät ^{olleet} ^{yy-}
~~niitä~~ käskyjä ^{yhästään vaan pikemminkin} ~~niitä~~ ^{niitä} siveellisiä näkö-
 aloja, ja sentähden niiden älyllinen, jätkipäeräinen
 teroittaminen ja opettaminen oli ylen tärkeä ja
 välttämätön. Niiden välityksellä saattoi uusi aika

alkaa ei ainoastaan yksilöiden, vaan kansojen ja
 ihmiskunnan historiassa. Sentähden Jeesus vielä
 lisää ~~loppuhuomautuksena~~ loppuhuomautuksena, että taivasten valta-
 kuutaan pyrkijöiden oikeudentunto, heidän kunnioi-
 tuksensa jumalallista lakia kohtaan — dikais-
synee, — oli todella oleva paljon, paljon suurempi
 kirjanoppineiden ja farisealaisten oikeudentuntoa, sil-
 lä nämä tyytyivät noudattamaan kirjoitettuihin la-
 kipykäntien moninaisiin säädöksiin, kuin sitä vastoin
 taivasten valtakunnan kärkyt olivat upotettuihin
 opetuslasten sydämiin.

— Mitkä sitten ovat nuo Jeesuksen ^{uudet} (käs-
 kyt, jotka teidän mielestänne ovat niin mullis-
 tavia?

— Sen seuraavassa näemme. Jeesus aset-
 taa joka kerta oman kärkyynsä lauslaksi vanhan kärkyä,
 valaisten siten väikeellä tavalla site suurta eroa:
 väisyyttä, mikä on olemassa entisen ja hänen opet-
 tamansa elämänymmärryksen välillä.